Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26453
Copyright: Admont, Benediktinerstift

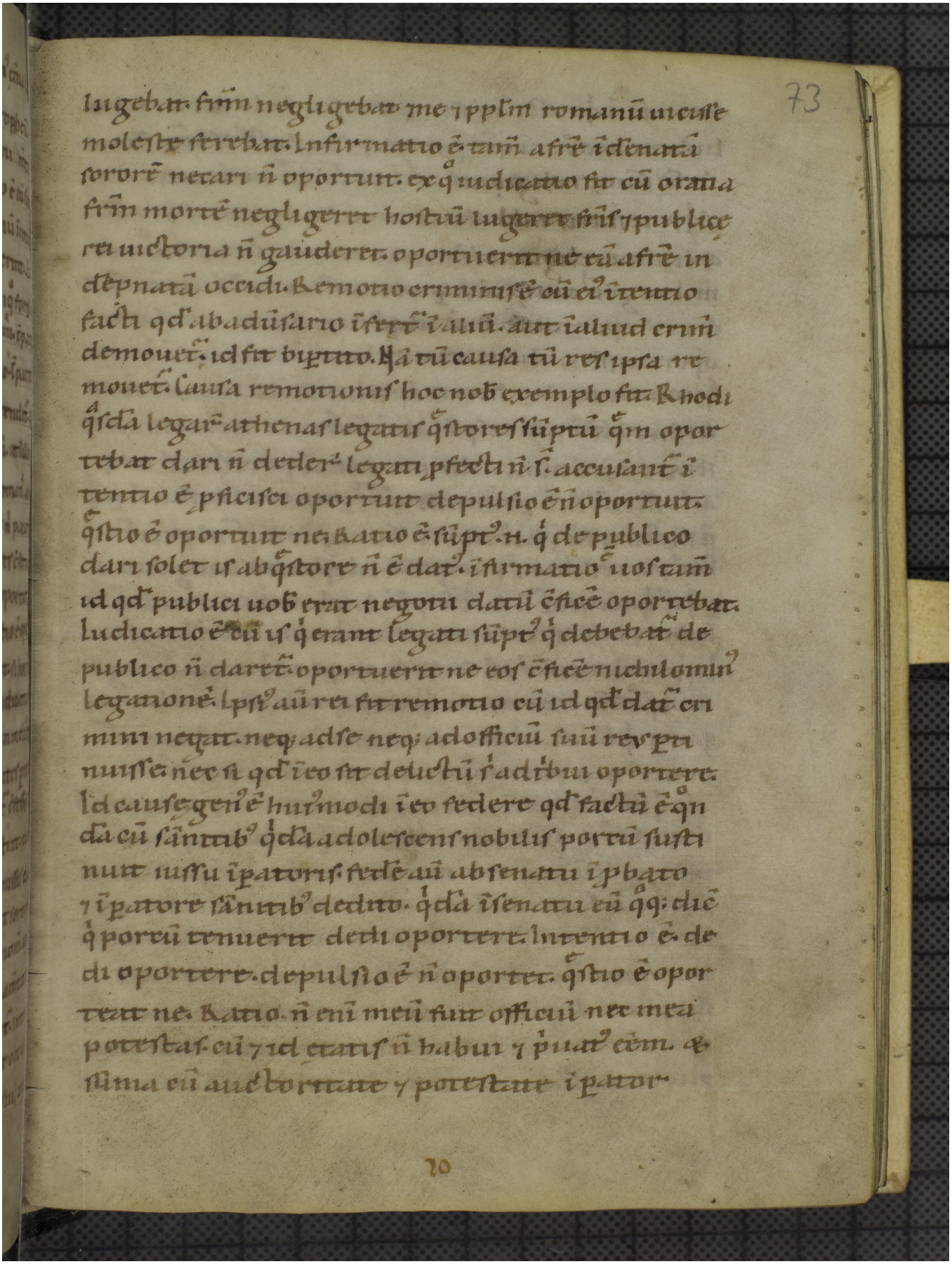

73

lugebat. frm negligebat me ꝛ ppl'm romanũ uicisse
molestè ferebat. Infirmatio ē tamẽ afrē ĩdignatã
sororē necari ñ oportuit. ex q̃ iudicatio fit cũ oratia
frm mortē negligeret hostũ lugeret frs ꝛ publicę
rei victoria ñ gauderet. oportuerit ne eã afrē in
dignatã occidi. Remotio criminis ē cũ ei ĩtentio
facti qd ab accusatore iferre ĩ aliũ. aut ĩ aliud crimẽ
demouet. id fit bipiti. Ꝗ tũ causa tũ res ipsa re
mouet. Causa remotionis hoc nob exemplo fit. Rhodi
q̃dã legat athenas legatis q̃stores suptũ q̃m opor
tebat dari ñ dederẽt legati pfecti ñ s. accusantẽ ĩ
tentio ē pficisci oportuit depulsio ē ñ oportuit.
q̃stio ē oportuit ne. Ratio ē supt. n. q̃ de publico
dari solet is ab q̃store ñ ē dat. ĩstitutio uos tamẽ
id qd publici uob erat negotii datũ ē ficē oportebat.
Iudicatio ē cũ is q̃ erant legati supt q̃ debebat de
publico ñ dare. oportuerit ne eos ē ficē nichilominꝰ
legationē. Ipsi aũ rei fit remotio cũ id qd dat̃ cri
mini negat. neq; ad se neq; ad officiũ suũ rei pti
nuisse. nec si qd ĩeo sit deductũ s ad tibi oportere.
Id causę genꝰ ē huꝰmodi ĩeo federe qd factũ ē q̃n
dã cũ sãnatꝰ q̃dã adolescens nobilis portũ susti
nuit iussu ĩpatoris. ferē aũ absenatu ĩ pbato
ꝛ ĩpatore sãnatꝰ decreto. q̃dã ĩ senatu eũ q̃q; dicẽ
q̃ portũ tenuerit dedi oportere. Intentio ē. de
di oportere. depulsio ē ñ oportet. q̃stio ē opor
tetit ne. Ratio. ñ enĩ meũ fuit officiũ nec mea
potestas. cũ ꝛ id etatis ñ habui ꝛ p̃uat̃ cẽm. &
sũma eũ auctoritate ꝛ potestate ĩpator-